

Ustawa

z dnia ... 2010 r.

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt
oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Ustawa reguluje postępowanie ze zwierzętami kręgowymi (Vertebrata).
2. Ustawy nie stosuje się do procedur stanowiących doświadczenie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).”;
- 2) w art. 4. dodaje się pkt. 25 w brzmieniu:

„25) „schronisku” - rozumie się przez to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami innymi niż gospodarskie w liczbie większej niż 20 z wyłączeniem miejsc chowu i hodowli zwierząt zarejestrowanych w organizacjach, których wykaz określi w drodze rozporządzenia właściwy minister,”
- 3) w art. 6:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się zabijania zwierząt za wyjątkiem:
1) uboju zwierząt gospodarskich,
2) połowu ryb zgodnie z przepisami o rybołówstwie i rybactwie śródlądowym,
3) konieczności bezzwłocznego uśmiercenia,
4) działań niezbędnych do usunięcia poważnego zagrożenia sanitarnego ludzi lub zwierząt,
5) usuwania osobników bezpośrednio zagrażających ludziom lub innym zwierzętom, jeżeli nie jest możliwy inny sposób usunięcia zagrożenia,
6) polowań, odstrzałów i ograniczania populacji zwierząt łownych,
7) usypiania ślepych miotów
- prowadzonych zgodnie z art. 33 oraz przepisami odrębnymi.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zabrania się znęcania nad zwierzętami.”;
 - c) w ust. 2 pkt 10. i 14. otrzymują brzmienie:

„10) utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji;”;

„14) trzymanie zwierząt na uwięzi w sposób stały nie dłużej niż 12 godzin lub powodujący u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie oraz niezapewniający

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 249, poz. 1830, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 668, Nr 92, poz. 753 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

możliwości niezbędnego ruchu. Długość uwięzi nie może być krótsza niż 3 metry,”;

d) w ust. 2 dodaje się pkt. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 w następującym brzmieniu:

„16) zaniechanie leczenia w niezbędnym zakresie, prowadzące do narastania cierpienia zwierzęcia,”;

„17) używanie do pracy albo w celach sportowych lub rozrywkowych zwierząt chorych, a także zbyt młodych lub starych oraz zmuszanie ich do czynności, których wykonywanie może spowodować ból,”;

„18) praktykowanie zachowań seksualnych polegających na obcowaniu płciowym ze zwierzętami, których celem jest wykorzystywanie zwierząt (zoofilia),”

„19) wystawianie zwierzęcia domowego lub gospodarskiego na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażają jego zdrowiu lub życiu,”

„20) podnoszenie żywych ryb za skrzelą, ich transport lub sprzedaż bez wody lub w ilości uniemożliwiającej pływanie w pełnym zanurzeniu i w stanie uniemożliwiającym oddychanie skrzelami,”

„21) trzymanie zwierzęcia bez odpowiedniego pokarmu lub wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku,”

4) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę domowe, laboratoryjne lub gospodarskie, przy czym zwierzęta gospodarskie mogą być też umieszczane w indywidualnych gospodarstwach rolnych wskazanych przez wójta, burmistrza lub prezydenta”;

b) uchyla się pkt 2;

c) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podejmowana jest z urzędu lub na wniosek Policji, straży gminnej, lekarza weterynarii lub upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawienie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu i zdrowiu, policjant, strażnik gminny lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.”;

5) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie hodowli lub utrzymywanie psów ras uznawanych za agresywne lub mieszańców w typie tych ras wymaga zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na planowane miejsce prowadzenia hodowli lub utrzymywania psa na wniosek osoby zamierzającej prowadzić taką hodowlę lub utrzymywać takiego psa”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po zasięgnięciu opinii Związku Kynologicznego w Polsce, ustala, w drodze rozporządzenia, wykaz ras psów uznawanych za agresywne oraz mieszańców w typie tych ras, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i zwierząt”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Zabrania się:

- 1) wprowadzania do obrotu zwierząt innych niż gospodarskie na targowiskach, targach i giełdach;
 - 2) wprowadzania do obrotu psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli.
 - 3) prowadzenia targowisk, targów i giełd ze sprzedażą zwierząt innych niż gospodarskie.
2. rozmnażania psów i kotów w celach handlowych;
 3. puszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna.
 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy terenu prywatnego, jeżeli teren ten jest ogrodzony w sposób uniemożliwiający psu wyjście.
 5. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 2) nie dotyczy podmiotów prowadzących schroniska dla zwierząt oraz organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt;
 6. Zakaz, o którym mowa w ust.2 nie dotyczy hodowli zwierząt zarejestrowanych w organizacjach, których wykaz określi w drodze rozporządzenia właściwy minister,”
„Art. 10b. Zabrania się nabywania:
 - 1) zwierząt innych niż gospodarskie na targowiskach;
 - 2) psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli.
 - 3) zakaz, o którym mowa w ust 2) nie dotyczy nabycia psów i kotów od podmiotów prowadzących schroniska dla zwierząt oraz organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt;”
- 7) w art. 11:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt lub nowego właściciela, chyba że zwierzę stwarza poważne zagrożenie dla ludzi lub innych zwierząt. Odławianie bezdomnych zwierząt odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a.”,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Zabrania się prowadzenia schronisk dla zwierząt przez podmioty inne niż jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne lub organizacje społeczne pożytku publicznego, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.
- 8) art. 11a otrzymuje brzmienie:
„Art. 11a. 1. Rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.
2. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
 - 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku;
 - 2) opiekę nad wolnożyjącymi kotami miejskimi, w tym ich sezonowe dokarmianie;
 - 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
 - 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach;
 - 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
 - 6) usypianie ślepych miotów.
 - 7) wskazanie indywidualnego gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, w przypadku niemożności przyjęcia zwierzęcia przez schronisko dla zwierząt.
 - 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt
 3. Program, o którym mowa w ust. 1, może obejmować plan znakowania zwierząt w

gminie.

4. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt.

5. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

6. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, przygotowuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

7. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta najpóźniej do dnia 1 marca przekazuje do zaopiniowania właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii oraz organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na obszarze gminy.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 7, w terminie 14 dni wydają opinie do przekazanego projektu programu, o którym mowa w ust. 1. Brak opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego programu.”;

9) w art. 33:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zachodzą przyczyny, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, zwierzę może być uśmiercone bez zgody właściciela na podstawie orzeczenia lekarza weterynarii. Ustalenie właściciela i uzyskanie jego zgodny nie dotyczy zwierząt chorych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”;

c) ust.3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku konieczności bezzwłocznego uśmiercenia, w celu zakończenia cierpienia zwierzęcia, potrzebę jego uśmiercenia stwierdza lekarz weterynarii, inspektor organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, funkcjonariusz policji, straży miejskiej lub gminnej, straży granicznej, strażnik Państwowej Straży Łowieckiej, strażnik łowiecki, lub strażnik Państwowej Straży Rybackiej”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie konieczności bezzwłocznego uśmiercenia, czynność tą dokonuje się przez:

1) podanie środka usypiającego - przez lekarza weterynarii;

2) zastrzelenie - przez osobę uprawnioną do użycia broni palnej, stosuje się tylko do dzikich zwierząt.”;

10) w art. 33a

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z upoważnienia dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego można podjąć działania zapobiegające wałęsaniu się psów na terenie obwodu poprzez:

1) ustalenie właściciela psa w celu pouczenia go o obowiązku sprawowania kontroli nad zwierzęciem;

2) odłowienie psa i dostarczenie go właścicielowi, a jeżeli ustalenie tej osoby nie jest możliwe do schroniska dla zwierząt; odłowienie i dostarczenie psa odbywa się na koszt właściciela.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Udzielający upoważnienia dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone w związku z odłowem psów na jego obszarze.

„5. Myśliwy, który na terenie obwodu łowieckiego napotka porzuconego psa lub kota, w szczególności pozostawionego na uwięzi, ma obowiązek powiadomić o tym najbliższe schronisko dla zwierząt, straż gminną lub Policję, i udzielić pomocy w schwytaniu i odtransportowaniu zwierzęcia do schroniska.”;

11) po art. 34a dodaje się art. 34b w brzmieniu:

„Art. 34b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej i Ministrem Sprawiedliwości, corocznie sporządza i przedstawia Sejmowi RP zbiorczy raport o dobrostanie zwierząt w Polsce, w szczególności o stanie przestrzegania ustawy i sposobie wykonywania obowiązków przewidzianych w art. 6-8, art. 11-11a oraz art. 34a.”;

12) w art. 35

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art.6 ust.1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4, albo znęca się nad nim w sposób określony w art. 6 ust. 2,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa ze szczególnym okrucieństwem,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 2 sąd orzeka zakaz posiadania zwierząt od roku do lat 10; zakaz orzeka się w latach”;

13) po art. 37d dodaje się art. 37e w brzmieniu:

„Art. 37e. Kto narusza zakazy określone w art. 10b podlega karze grzywny.”

14) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9, art. 10a, art. 11 ust. 3,5, art. 12 ust. 1-6, art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1-5, art. 16, art. 17 ust. 1-7, art. 18, art. 22 ust. 1, art. 22a, art. 25 i art. 27

podlega karze aresztu lub grzywny.”;

15) w art. 38 w ust. 4 uchyla się pkt 2;

16) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. W sprawach o przestępstwa określone w art. 35 ust. 1 i 2 oraz wykroczenia określone w art. 37 jeżeli nie działa pokrzywdzony, prawa pokrzywdzonego może wykonywać organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest humanitarna ochrona zwierząt.”

Art. 2

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zapobiegają bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt;”;

2) art. 7 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 666, Nr 92, poz. 753 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278).

„4) prowadzenia grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części”.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.